

PUNCT DE VEDERE
al inspectorilor judiciari referitor la
proiectul de lege privind eliminarea pensiilor de serviciu
ale judecătorilor și procurorilor

Inspectorii judiciari, judecători și procurori, luând în dezbateră proiectul de lege privind eliminarea pensiilor de serviciu ale judecătorilor și procurorilor,

având în vedere că:

- (1) reglementarea în vigoare a pensiei de serviciu pentru judecători și procurori este justificată prin specificul activității pe care o desfășoară, care impune obligații și interdicții severe, precum și riscuri sporite;
- (2) pensia de serviciu a fost instituită pentru a încuraja stabilitatea în serviciu și formarea unei cariere în magistratură, caracterul stimulator al acesteia constând în modul de determinare a cuantumului în raport cu indemnizația avută la data ieșirii la pensie;
- (3) interdicțiile impuse judecătorilor și procurorilor vizează activități care le-ar putea aduce venituri suplimentare și să le asigure posibilitatea efectivă de a-și crea o situație materială de natură să le mențină și după pensionare un nivel de viață apropiat de cel avut în timpul activității;
- (4) tratamentul juridic diferit al magistraților în ceea ce privește sistemul de pensionare este justificat și de riscurile pe care le implică exercitarea profesiei, cu un rol esențial în apărarea drepturilor omului, a ordinii publice și valorilor statului de drept;
- (5) pensia de serviciu nu reprezintă un privilegiu, ci este justificată în mod obiectiv, constituind o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutului special căruia trebuie să i se supună judecătorii și procurorii și care impune obligații și interdicții pe care celelalte categorii de asigurați nu le au, fiindu-le interzise activități ce le-ar putea aduce venituri suplimentare, care să le asigure posibilitatea efectivă de a-și crea o situație materială de natură să le ofere după pensionare menținerea unui nivel de viață cât mai apropiat de cel avut în timpul activității.

CONSTATÂND

că proiectul în cauză

- (1) încalcă brutal principiile independenței și inamovibilității judecătorilor, consacrate și garantate de articolele 21, 44 (3), 53, 124 (3), 125 și 126 (1) și 139 din Constituția României, precum și de art. 6 (1) din CEDO;
- (2) nesocotește deciziile CCR nr. 2/2000, 57/2000, 120/2007, 85/2009, 375/2000 și 873/2010;
- (3) disimulează realizarea unei exproprieri simulate, contrară principiului constituțional din art. 44 (3) din Constituție și art. 1 (1) din Protocolul 1, adițional la CEDO, echivalând cu o „privare nelegală de proprietate”;

- (4) nu are o „justificare obiectivă și rezonabilă”¹ pentru o asemenea limitare și dispune arbitrar² o „reducere substanțială a nivelului pensiei de natură a afecta substanța dreptului de proprietate și a dreptului la compensație ca beneficiar al sistemului de asigurare de bătrânețe”, după toate interdicțiile, incompatibilitățile și îngrădirile în exercitarea profesiei de judecător;
- (5) încalcă prevederile art. 53 din Constituția României; măsura înlăturării pensiilor de serviciu ale judecătorilor și procurorilor neputând fi calificată drept măsură cu caracter provizoriu/temporar, ci doar ca un experiment abuziv în raport cu autoritatea judecătorească. Cu alte cuvinte, această măsură nu este generată de circumstanțe excepționale ci are natura unei sancțiuni definitive care afectează însăși substanța dreptului de proprietate asupra pensiei de serviciu;
- (6) încalcă principiul predictibilității normative în privința „pachetului” de prevederi legale avut în vedere la intrarea în profesie a judecătorilor și procurorilor, prevederi printre care se numără și cele privind pensionarea,

precum și că avizele consultative ale Consiliului European - Comisia de la Veneția și GRECO, precum și Rapoartele MCV (2007- 2019 - timp de 12 ani) nu conțin nicio referire critică asupra reglementării pensiei de serviciu a judecătorilor și procurorilor, care este conformă cu standardele Uniunii Europene și ale Consiliului European, dar și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene,

cu luarea în considerare a următoarelor

MOTIVE

1. Regimul pensiei de serviciu a judecătorilor și procurorilor este strâns legat de statutul acestora și, împreună cu cel al salariilor, interdicțiilor și incompatibilităților, constituie elemente din substanța independenței puterii judecătorești, garantată de legea fundamentală, împrejurare ce rezultă din reglementarea constituțională dată statutului judecătorului și cel al procurorului, prin legea organică și normele europene, cât și prin jurisprudența Curții Constituționale a României și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Pensia de serviciu a judecătorilor și procurorilor a fost introdusă în anul 1997³ și menținută până în prezent⁴. Totodată, legea⁵ a instituit, în aplicarea art. 125 (3) din Constituție, incompatibilități și interdicții pentru funcțiile de judecător, procuror, magistrat asistent și asistent judiciar care sunt, prin severitatea lor,

¹ A se vedea hotărârile CEDO adoptate în cauzele Budeu c. Cehia-2006, Gaygusuz c. Austria-1996 și Stubbings c. U.K.

² Cauza CEDO Miller c. Austria-1972.

³ Art. 103 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească.

⁴ Dispozițiile Legii nr. 92/1992 au fost preluate în art. 82 și următoarele din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, care prevăd expres: sfera beneficiarilor pensiei de serviciu; condițiile de vechime și de vârstă în funcția de magistrat; pensia anticipată și calculul pensiei raportat la 80% din salariu sau indemnizație aferentă ultimei luni dinaintea datei pensionării, precum și celelalte drepturi specifice.

⁵ Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor, art. 5-11.

unice și speciale acestor funcții, fără a se regăsi în statutul altor categorii profesionale.

2. Dreptul Uniunii Europene (UE) privind pensiile de stat

1. UE a reglementat prin trei directive, cei trei piloni de securitate socială:

- a. Pilonul I — Directiva nr. 79/7/CEE privind principiul egalității de tratament între femei și bărbați, reflectat în Legea nr. 19/2000;
- b. Pilonul al II-lea — Directiva nr. 86/378/CEE, modificată prin Directiva 96/97/CEE, privind aplicarea principiului egalității în schemele ocupaționale de securitate socială, care acoperă sectorial și legile speciale de pensii ale magistraților, militarilor, polițiștilor ș.a.;
- c. Pilonul al III-lea — Directiva nr. 2004/113/CEE relativă la economiile individuale pentru pensii.

2. Conform Directivelor nr. 86/378/CEE și nr. 96/97/CEE criteriile decisive pentru încadrarea unui sistem de securitate socială ca sistem ocupațional sunt:

- a. să se refere la o categorie particulară de lucrători;
- b. să fie direct legat de perioada de serviciu;
- c. pensia sa fie calculată prin raportare la ultimul salariu al lucrătorului; potrivit Curții Europene a Drepturilor Omului⁶ expresia „ultimul salariu” nu trebuie înțeleasă strict, aceasta putând reprezenta chiar și "media salariilor din ultimele luni de angajare", intrând în aria de reglementare din art. 141 al Tratatului CE.

3. Prioritatea normelor comunitare și aplicabilitatea lor imediată și directă în dreptul nostru intern își are temei constituțional în prevederile art. 20 (2) și 148 (2) din Constituția României revizuită

4. Politica salarială și de pensii a UE.

Este relevantă și Politica salarială a UE privind pe judecătorii Curții de Justiție a UE care prevede că: „Începând din iulie 2009, toți membrii Parlamentului European primesc același salariu, care este fixat la 38,5% din salariul unui judecător de la CJUE, adică 7665 euro/lună”.

a. Judecătorii CJUE

Salarii. Din datele interne ale Comisiei Europene și ale CJUE rezultă că judecătorii CJUE au primit, din anul 2017, o majorare cu 2,4% a salariilor de baza anuale, ajungând la suma de 256.000 euro/an, plus 15% taxa de rezident, în total aproximativ 300.000 euro/an.

Totodată, judecătorilor CJUE le este asigurată gratuit locuința familială și primesc o sumă de 9500 euro/an pentru educația fiecărui copil, plus mașina și șofer. La instalarea în funcție fiecare judecător primește o primă

⁶

Cauza Beune c - 7/1993.

de 2 salarii lunare, în total 41.664 euro, reprezentând costurile estimative aferente familiei sale pentru instalare. La încetarea funcției de judecător primește o sumă de 100 -162.000 euro pentru următorii 3 ani pentru întreținere, confort familial și profesional, precum și 20.832 euro cheltuieli de relocare a familiei.

Pensii. Vârsta de ieșire la pensie a judecătorilor CJUE este 65 de ani, când primesc o pensie de 174.993 euro/an, adică 70% din salariul de baza neimpozabil. De exemplu, foștii vicepreședinți ai CJUE, Koen Lenaerts (Belgia) și Antonio Pizzano (Italia) au primit o pensie anuală de 334.000 euro și, respectiv, de 284.000 euro.

3. Drept comparat al statelor europene

În multe state europene⁷, statutul judecătorilor și procurorilor, ca și pensia de serviciu, formează obiectul unei legi speciale, întemeiat, în principal, pe: specificul activității judecătorilor și procurorilor; rolul și importanța lor socială; riscul profesional; incompatibilitățile și interdicțiile instituite prin Constituție sau prin lege.

În majoritatea statelor este instituită obligația constituțională de a garanta judecătorului la încetarea funcției, plata unei pensii al cărei nivel să fie cât mai apropiat posibil de acela al ultimei renumerații, fiind, astfel transpuse, adecvat, Directivele nr. 86/378/CEE și nr. 96/97/CEE. Nivelul acestor pensii este de 70 - 85% din această renumerație.

Relevantă este situația Germaniei unde, cu privire la statutul judecătorilor și procurorilor, Curtea Constituțională Federală a hotărât⁸, pe de o parte, că funcționarii de stat au un statut similar magistraților, și, pe de altă parte, că nu constituie o legitimare suficientă de a reduce pensiile nici considerente de ordin financiar și nici efortul de a reduce cheltuielile bugetare. În motivarea hotărârii se reține că:

„Valoarea mijloacelor de întreținere adecvată, datorată de angajator, oricine a fi el, nu reprezintă o mărime cu dimensiuni variabile în mod arbitrar, care să poată măsura pur și simplu în funcție de posibilitățile economice ale bugetului de stat și de evaluările politice ale urgenței unor măsuri sau în funcție de volumul eforturilor în direcția realizării principiului general al Statului social”.

În România, Consiliul Legislativ a arătat⁹ că: (1) sistemul de calcul al pensiilor este reglementat printr-o lege separată, ca și la magistrați (Germania, Marea Britanie, SUA, Turcia, Israel, s.a.) sau într-un capitol independent inclus într-o lege unitară (Franța, Italia, Grecia, Portugalia, Austria); (2) baza de calcul a pensiilor se stabilește în raport de valoarea soldei (remunerației) din ultima luna de activitate (Germania, Italia, Grecia, Austria, Turcia, Marea Britanie, s.a.) sau de media pe ultimele 3 sau 6 luni (Franța) și de vechimea integrală, de la care se poate primi pensia de serviciu; (3) în majoritatea statelor bazei de calcul i se aplică un procent cuprins între 75 și 80% din valoarea

⁷ Cipru, Elveția, Italia, Luxemburg, Marea Britanie, Portugalia, Ungaria, Slovenia s.a.

⁸ Decizia din 2409.2007 (2 Bv R 1673/03).

⁹ Avizul nr. 105 din 12 februarie 2010 referitor la principiile și metodologia privind pensiile militare în Statele membre ale UE și NATO.

renumerăției (soldei) pe ultimele 1-3-6 luni, - iar în unele state pensia de serviciu nu este supusă impozitării (Portugalia, s.a.).

4. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis în mod constant și în concordanță cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene privind statutul judecătorilor și procurorilor, independența economică a acestora (salarii și pensii), cumulul pensiei cu salariul, neretroactivitatea legii și păstrarea drepturilor câștigate.

Astfel, Curtea a decis

- în cauza Buchen c. Cehiei (2006), "limitarea nejustificată a unui drept recunoscut magistratului, cum ar fi o pensie de serviciu, drept nesocotit ulterior, fără a exista o justificare obiectivă și rezonabilă pentru o asemenea îngrădire, constituie o privare de proprietate în sensul art. 1 par. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO, dar și o discriminare în sensul art. 14 din Constituție și art. 1 din Protocolul nr. 12";
- în cauza Gaygusuz c. Austriei (1996) pensia constituie un drept patrimonial în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, iar relativ la art. 14, a reținut că "există o diferență discriminatorie, în sensul art. 14, dacă lipsește o justificare obiectivă și rezonabilă";
- în cauza Stubbings și alții c. Marii Britanii – „nu orice diferență de tratament presupune încălcarea automată a art. 14 al Convenției, ci numai atunci când persoane în situații identice sau comparabile se bucură de un tratament preferențial față de altele, fără nicio justificare obiectivă rezonabilă”. Astfel, Curtea a reținut că diferența de tratament în privința plății pensiei de judecător militar, la care a fost supus reclamantul nu corespunde niciunei "justificări obiective și rezonabile";
- în hotărârea Muller c. Austriei nr. 5849/1972 – „o reducere substanțială a nivelului pensiei ar putea fi considerată ca afectând substanța dreptului de proprietate și, chiar a dreptului de a rămâne beneficiar al sistemului de asigurare de bătrânețe”.

5. Jurisprudența Curții Constituționale a României

Atât cu privire la principiile constituționale - neretroactivitatea legii civile, independența puterii judecătorești, nediscriminarea și egalitatea în fața legii, garantarea dreptului de proprietate, securitatea juridică și preeminența dreptului - cât și, în mod direct, relativ la salariile și pensiile judecătorilor și procurorilor, Curtea Constituțională are o jurisprudență constantă, unitară și riguroasă începând cu anul 2000.

Astfel, abrogarea pensiei de serviciu¹⁰ prin Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii (art.198), a fost declarată neconstituțională¹¹ reținându-se, în

¹⁰ Art. 103 din Legea nr. 92/1992 reluat în art. 85 din Legea nr. 303/2004.

¹¹ Decizia nr. 20/2.02.2000, publicată în M. Of. nr. 12/18.02.2000.

acord cu jurisprudența¹², că:

"acordarea pensiei de serviciu pentru cadrele militare și magistrați nu reprezintă un privilegiu, ci este justificată în mod obiectiv, ea constituind o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutelor speciale cărora trebuie să li se supună militarii și magistrații",

precum și că:

„obligațiile și interdicțiile severe impuse magistraților, precum și riscurile sporite cu care aceștia se confruntă, justifică în mod obiectiv și rezonabil o diferențiere a regimului juridic de pensionare față de regimul stabilit de alți asigurați care nu sunt supuși acelorași exigențe, restricții și riscuri”.

În acest context, trebuie avute în vedere și exigențele actuale pe care importante documente internaționale le exprimă în mod direct cu privire la drepturile magistraților, în considerarea importanței rolului acestora în apărarea statului de drept.

Astfel, “Principiile fundamentale privind independența magistraturii”¹³, , prevăd în mod expres, prin art. 11, că “durata mandatului judecătorilor, independența acestora, siguranța lor, remunerația corespunzătoare, condițiile de muncă, pensiile și vârsta de pensionare sunt în mod adecvat garantate prin lege”.

De asemenea, în mod asemănător, prin Recomandarea Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei nr. R (94)12 din 13 octombrie 1994 cu privire la independența, eficacitatea și rolul judecătorilor s-a stabilit, printre alte măsuri pe care statele membre urmează să le adopte, și pe aceea

“de a veghea ca statutul și remunerația judecătorilor să fie pe măsura demnității profesiei lor și a responsabilităților pe care și le asumă”,

subliniată fiind importanța independenței judecătorilor în scopul întăririi preeminenței dreptului în statele democratice.

Totodată, art. 6.4 din Carta Europeană privind statutul judecătorilor prevede că, magistrații au dreptul la

“plata unei pensii al cărei nivel trebuie să fie cât mai apropiat posibil de acela al ultimei remunerații primite pentru activitatea jurisdicțională”.

Luând în analiză toate aceste reglementări internaționale, prin decizia Curții Constituționale a României anterior menționată, s-a reținut

„preocuparea organismelor care le-au adoptat de a se promova independența și imparțialitatea judecătorilor, ținând seama că judecătorii se pronunță asupra vieții, libertăților, drepturilor, îndatoririlor și bunurilor cetățenilor. În acest context, o importanță deosebită o au măsurile preconizate pentru asigurarea unui statut, a unei remunerații și a pensiei adecvate pentru magistrați, precum

¹² Curtea Constituțională citează jurisprudența CEDO, propria jurisprudență constantă, Rezoluțiile ONU-1985, Recomandarea R 94/12 din 13.12.1994 a Consiliului Europei, Carta Europeană privind Statutul Judecătorilor, art. 6 și 14 din CEDO și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, dându-le prevalență constituțională, conform art. 11 și 20 din Constituție (pag. 7 al. 7 - 8).

¹³ Principiile au fost adoptate la Congresul al VII-lea al Națiunilor Unite pentru prevenirea crimei și tratamentul delincvenților (Milano, 26 august – 6 septembrie 1985) și confirmate de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite prin Rezoluțiile nr. 40/32 din 29 noiembrie 1985 și nr. 40/146 din 13 decembrie 1985.

și a garantării prin lege a acestora. De asemenea, Curtea Constituțională constată că în toate aceste documente principiile și măsurile stabilite cu privire la statutul și drepturile magistraților sunt puse în relație directă cu prevederile art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul fundamental al oricărei persoane de a fi judecată de un tribunal competent, independent și imparțial, stabilit prin lege”.

În aceste condiții, Curtea Constituțională a României a constatat că, deși unele dintre documentele internaționale menționate au valoare de recomandare, prin prevederile pe care le conțin și prin finalitățile pe care le urmăresc, fiecare dintre acestea vizează direct texte cuprinse în pacte și în tratate la care România este parte și, prin urmare, se înscriu în spiritul prevederilor art. 11 și 20 din Constituția României.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că

„rațiunile pe care se întemeiază prevederile din actele internaționale avute în vedere în considerentele anterioare ale acestei decizii se află în convergență cu dispozițiile art. 123 alin. (2) din Constituție, conform cărora "Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii". Într-adevăr, aceste dispoziții constituționale nu au un caracter declarativ, ci constituie norme constituționale obligatorii pentru Parlament, care are îndatorirea de a legifera instituirea unor mecanisme corespunzătoare de asigurare reală a independenței judecătorilor, fără de care nu se poate concepe existența statului de drept, prevăzută prin art. 1 alin. (3) din Constituție. Așa fiind, abrogarea art. 103 din Legea nr. 92/1992, republicată, contravine și principiului stabilit prin art. 123 alin. (2) din Constituție.”

Curtea Constituțională a statuat că rațiunile pe care se întemeiază prevederile din actele internaționale sus menționate se află în convergență cu dispozițiile art. 124 alin. (3) din Constituție, conform cărora judecătorii sunt independenți și se supun numai legii,

“Aceste dispoziții constituționale nu au caracter declarativ, ci constituie norme constituționale obligatorii pentru Parlament, care are îndatorirea de a legifera instituirea unor mecanisme corespunzătoare de asigurare reală a independenței judecătorilor, fără de care nu se poate concepe existența statului de drept, prevăzută prin art. 1 alin. (3) din Constituție.”

Ulterior, încercarea de limitare/îngrădire a drepturilor privind salariile, pensiile și altele asemenea ori de suprimare a unora deja consacrate a determinat sesizarea, din nou, a Curtea Constituțională a României de către Secțiunile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și pronunțarea unei soluții de principiu¹⁴ care consolidează jurisprudența sa anterioară, invocându-se: încălcarea principiilor independenței și inamovibilității judecătorilor, consacrate de art. 124 (3) și art. 125 (1) din Constituția României și de art. 6 (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului; încălcarea principiului neretroactivității legii, prevăzută în art. 15 (2) din Constituția României.

CCR a declarat¹⁵ neconstituționale prevederile art. 1 lit. c) ale Legii nr. 119/2010 care desființau pensiile de serviciu ale judecătorilor și procurorilor¹⁶.

¹⁴ Decizia nr. 375 din 6 iulie 2005.

¹⁵ Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial nr. 433 din 28.06.2010.

¹⁶ Legea nr. 119/2010 a fost adoptată după un monolog public, sistematic, de denigrare a judecătorilor și procurorilor („pensii nesimțite”, „pensii speciale”, s.a.) în media al puterii

Astfel, prin Decizia nr. 873/2010, Curtea Constituțională a statuat că:

„principiul independenței justiției apără pensia de serviciu a magistraților, ca parte integrantă a stabilității financiare a acestora, în aceeași măsură cu care apără celelalte garanții ale acestui principiu”.

Curtea a mai reținut că

„atât independența justiției - componenta instituțională (conceptul „independenței judecătorilor” nereferindu-se exclusiv la judecători, ci acoperind sistemul judiciar în întregime), cât și independența judecătorului - componenta individuală, implică existența unor numeroase aspecte, cum ar fi: lipsa imixtiunii celorlalte puteri în activitatea de judecată, faptul că niciun alt organ decât instanțele nu poate decide asupra competențelor lor specifice prevăzute prin lege, existența unei proceduri prevăzute de lege referitoare la căile de atac ale hotărârilor judecătorești, existența unor fonduri bănești suficiente pentru desfășurarea și administrarea activității de judecată, procedura de numire și promovare în funcție a magistraților și, eventual, perioada pentru care sunt numiți, condiții de muncă adecvate, existența unui număr suficient de magistrați ai instanței respective pentru a evita un volum de muncă excesiv și pentru a permite finalizarea proceselor într-un termen rezonabil, remunerare proporțională cu natura activității, repartizarea imparțială a dosarelor, posibilitatea de a forma asociații ce au ca principal obiect protejarea independenței și a intereselor magistraților etc.

Este indubitabil faptul că principiul independenței justiției nu poate fi restrâns numai la cuantumul remunerației (cuprinzând atât salariul, cât și pensia) magistraților, acest principiu implicând o serie de garanții cum ar fi: statutul magistraților (condițiile de acces, procedura de numire, garanții solide care să asigure transparența procedurilor prin care sunt numiți magistrații, promovarea și transferul, suspendarea și încetarea funcției), stabilitatea sau inamovibilitatea acestora, garanțiile financiare, independența administrativă a magistraților, precum și independența puterii judecătorești față de celelalte puteri în stat. Pe de altă parte, independența justiției include securitatea financiară a magistraților, care presupune și asigurarea unei garanții sociale, cum este pensia de serviciu a magistraților.”

În considerentele aceleiași Decizii, Curtea a mai reținut că atât în jurisprudența Curții Constituționale a României, cât și în jurisprudența altor curți constituționale s-a statuat că stabilitatea financiară a magistraților reprezintă una dintre garanțiile independenței justiției.

Ținând seama de aceste premise fundamentale de rang constituțional, este evident că prin eliminarea pensiei de serviciu a judecătorilor și procurorilor s-ar încălca jurisprudența constantă a instanței constituționale ce a stabilit fără echivoc că independența justiției, ca garanție constituțională, include securitatea financiară a magistraților, care presupune și asigurarea unei garanții sociale, cum este pensia de serviciu a judecătorilor și procurorilor.

își exprimă îngrijorarea și dezacordul cu privire la intenția puterilor executive și legislativă de a elimina pensiile de serviciu, prevăzute de lege pentru judecători și procurori.

Prezentul punct de vedere va fi transmis Guvernului României, Senatului și Camerei Deputaților, Consiliului Superior al Magistraturii, Înaltei Curți de Casație și Justiție și Uniunii

executive, la cel mai înalt nivel, echivalând, uneori cu un linșaj mediatic.

Naționale a Barourilor din România; de asemenea, acesta va fi dat publicității prin grija compartimentului de specialitate.

Prezentul punct de vedere a fost adoptat de Adunarea generală a inspectorilor judiciari de la Inspekția Judiciară în ședința din 21 ianuarie 2020.

Președinte,

Judecător Lucian Netejoru
Inspectorul-șef al Inspekției Judiciare